

Z ČASOPISŮ. **Právní obzor.** Ročník XIII., číslo 14. Dr. Jaroslav Horák: X. mezinárodní kongres pro trestní právo a vězeňství v Praze ve dnech 25.—30. srpna 1930. — Dr. Bartoloměj Bernát: Kolkování v exekučních záležitostech. — Věstník ministerstva unifikace. Ferd. Tuš: K otázce unifikace poplatků v republice Československé. — Číslo sjezdové. Dr. Vladimír Fajnor: Třetí sjezd československých právníků. — Dr. Jan Eisner: Děvín a Karnuntum. — Dr. Ješek Hofman: Bratislava. — Prof. Václav Chalupický: Proces proti husitským přívržencům v Bratislavě roku 1434. — Prof. dr. Karel Laštovka: Rozhodnutí Nejv. spr. soudu republiky Čsl.

Sborník věd právních a státních. Ročník XXX., sešit 3. Prof. dr. Jan Loevenstein: Sporné otázky teleologické konstrukce. — Dr. Vratislav Kalousek: Zákon č. 337/20 Sb. o mimořádných hospodářských opatřeních a některé zákony podobné. (Dokončení.) — Jiří Havělka: Formalisované správní akty. — Soukr. docent dr. Bedřich Andres: Právní povaha smluv ve prospěch třetích osob.

Všehrd. Ročník XII., číslo 1. — Dr. L. Knápek: Reforma právnických studií. — V. Chytil: Englišův hospodářský logicismus.

D E N Í K.

Na okraj III. sjezdu československých právníků v Bratislavě. Zvláštního lesku dodala tomuto sjezdu přítomnost presidenta republiky a s ní související výzdoba města. Skvělý průběh měla zejména zahajovací schůze v Slovenském národním divadle v neděli dne 12. října. Předseda sjezdu prezident vrch. soudu Dr. Fajnor zhostil se svého úkolu přímo skvěle, učiniv projev formou i obsahem dokonalý v několika jazycích (slovensky, latinsky, francouzsky, německy a maďarsky). Přímo dojemná láska účastníků sjezdu k osobě presidentově ukázala se v mohutném spontánním projevu celého shromáždění po řeči (česky pronesené) rumunského delegáta Mototolescu, vyslovující nehledanými a srdečnými slovy přání stálého zdraví panu presidentovi. Také sjezdové práce byly celkem na úrovni, jakou vědecký sjezd vyžaduje. Smutnou výjimkou bylo, jak na jiném místě popisujeme, jednání III. sekce o otázce přípustnosti novot v odvolacím řízení. Zásahu o to mají někteří účastníci sjezdu sídlící na Slovensku a P. Rusi. Jejich ponětí o vědeckém sjezdu bylo ve dvojím směru nesprávné; jednak o samé podstatě sjezdových prací, jednak o významu sjezdových usnesení. K podstatě nepatřilo jim klidné, vážné debatování, důvod proti důvodu, snaha přesvědčiti, ale také vůle dáti se přesvědčiti. Přišli na sjezd, aby si prostě odhlasovali, co jim vyhovovalo, zagitovali kde koho, aby se »do-

stavili do chlapa« (to přiznává »Slovák« z 16. října) a aby měli většinu. A majíce většinu, nepotřebovali a nepřáli si dalšího jednání. Proto si chtěli hlučně vymoci hlasování již v pondělí dopoledne, proto žádali, aby se přihlášení řečníci vzdávali hlasování, a když se jim to nedařilo, spustili bouřlivý hluk, za něhož jednati nebylo vůbec lze.

Tito účastníci byli patrně na omylu i v posuzování významu sjezdových usnesení. Tato mohou působiti jen svým obsahem a vahou důvodů pro ně snesených. Ale jakou cenu mají usnesení většinou odhlasovaná, když toto hlasování je napřed umluveno a má býti vynuceno? Usnesení sjezdová i zcela řádně odhlasovaná jsou více méně odhlasována mnohdy nahodilými většinami. Proto už před lety prohlásil Wach o hlasování na něm. právnických sjezdech, že jsou »trügerisch« a jejich »Gesamtbild schief und blendend.« Na sjezdu bylo operováno také argumenty o kulturnosti států s plným odvoláním a zaostalosti států s omezeným odvoláním. Také resoluce těmito řečníky navrhovaná a plné odvolání žádající začínala slovy: »Podle vzoru kulturních národů...« Nuže v Bratislavě tento »kulturní« požadavek byl vymáhán prostředky, jež s pravou kulturou mají velmi málo společného.

Třetí sjezd kriminálně-biologické společnosti konal se na podzim t. r. v Mnichově za předsednictví univ. prof. Dr. A. Lenze ze Štýrského Hradce. Na programu sjezdu byly jednak referáty o určitých otázkách, o nichž pak bylo souhrnně diskutováno, jednak řada přednášek. Dr. Theodor Viernstein referoval o kriminálně-biologickém vyšetřování vězňů v Bavorsku, koreferoval Otto Kahl; účastníkům sjezdu byla pak poskytnuta příležitost, aby si prohlédli bavorskou ústřednu kriminálně-biologickou v Mnichově, jejímž je Viernstein ředitelem. O trestně-právním využití kriminálně-biologických dobrozdání referoval vrch. stát. zást. Dr. E. Lersch a prof. Dr. E. Rosenfeld; Lersch jako praktik zaujal stanovisko skeptičtější. Předseda a zakladatel společnosti Lenz měl referát o významu kriminálně-biologického chápání osobnosti zločincovy pro trestní řízení. Psycholog prof. Dr. K. Marbe a prof. E. Seelig zabývali se thematem »Osobnost a výpověď«, thematem oběma blízkým jich literární činnosti. V diskusi měl povšechný ráz projev prof. Fingera, prof. Rosenfeld, Dr. Starke ze saského ministerstva spravedlnosti a Dr. Klare reagovali zejména na Lenzův referát (postavení obviněného v trestním řízení jako strany, forma součinnosti soudu s kriminálně-biologickými ústřednami), pí. Erkelenzová, policejní úřednice v Hamburku a polic. rada Brandl z Vídně přinesli ně-